

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Evangelistarivm M. Maruli Spalaten. opus vere
euangelicum, sub fidei, spei & charitatis titulis in septem
libros partitum**

Marulić, Marko

Coloniæ, 1532

VD16 M 1298

De prudentia & simplicitate. cap. 1.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35578

EVANGE

LISTARII MARCI MARVLI LIBER
tertius, de his agens, quæ congrue ad spei titu-
lum rediguntur.

¶ De prudentia & simplicitate. Caput I.

Matth. 10.

T autem in his quæ bona sunt, constanter fideliterque perseveremus, prudentia nobis op^s est. Opportune igitur de hac virtute nunc disseremus: quæ ut virtus sit, ab omni sobdolæ mentis malignitate aliena esse debet, ut ne quem offendas, sed cum tibi, tum alijs prodesse possis. Obserua igitur & opere implere contende domini præceptum, dicens: Estote prudentes sicut serpentes, & simplices sicut columbæ. Prudentiæ simplicitatem coniunxit, quoniam altera alterius auxilio indiget, ut utraq; sibi constet, & vitio careat. Nã simplicitas absq; prudentia erroribus patet. Prudentia sine simplicitate, in fraudulentiam calliditatemque mutatur, & vitio superata, virtutis nomen amittit. Ne quis ergo fallendi astutiam, prudentiam esse putaret, prudentem simplicem oportere esse dixit: & rursus ne quis incauta simplicitate contentus esset, eam prudentiæ comitem esse debere monstravit. Igitur prudens eris, quoties lectionibus incumbis, si vtilia elegas, inutilia relinquis, & serpentis fueris industriam imitatus, quem aiunt aubus solidis de poratis ossa euomere, carnes vero, quarum cibo vitam sustentat, retinere. Simplex eris, si inter legendum nihil quod orthodoxæ fidei repugnet senties, & quæ tibi repugnare videbuntur, quam intelligentiam habebant, doctum aliquem ac fidelem virum interrogabis, & eius expositioni acquiesces. Ita semen cadens in ter

ram bonā, fructum afferet, vt cum didiceris, alios doceas. Prudens eris, si ab ijs quæ tibi nocimento esse potuissent, cauebis ac fugies. Omni custodia custodi cor tuum, inquit Salomon. Si vbiq; periculum timueris, vbiq; piculo liber eris, prudentiæq; laude dignus, cum timenda sapienter vitare noueris. Vt autem & simplex sis, non in te, sed in deo confide. Hoc est enim illud quod in prouerbis est dictum, Qui ambulat simpliciter, ambulat confidenter, qui vero deprauat vias suas, manifestus erit. Prudentiam seruabis, cum prius rei quam aggressurus es, exitum consideraueris, & cuncta consilio ac ratione fueris mensus. Turrim in euangelio edificaturus, prius computat sumptus, ne posito fundamento & deficiente pecunia opus imperfectum cogatur relinquere, probroq; pateat dicentium, Hic homo cepit edificare, & non potuit consummare. Simpliciter custodies, si nihil ad iactantiam, nihil ad inanem gloriam feceris, sed quicquid agas, ad dei laudem tantum deique gloriam egeris, & pro benefactis ipsi gratiam, sine quo nullum sit bonum, habendam duxeris. Prudens es, si conscientiam tuam quotidie discutis, si quoties a somno exurgis, quid acturus sis cogitas, quoties cubitum redis, quid egeris, quid omiseris, in quo excideris tecum examinas, vt deinceps cautius iedas. Simplex es, si tunc etiam cum irrides, cum contumelia afficeris, cum iniurijs oneraris, patienter toleres, non irascaris, non turberis. & quasi qui nihil mali passus fueris, vultum non mutes, atque intra te animi quietem conserues, illorum puerorum more, quos dominus ad se venire iussit, & quisquis (inquit) non receperit regnum dei veluti paruulus, non intrabit in illud. Sicut ergo paruulus iræ odiiq; passionibus caret ex natura, ita vir simplex carere his consuevit ex voluntate. Prudens præterea si fueris, præteritorum recordaberis, præsentia dispones, futura prospicies, teq; ita præparabis, vt in fine vitæ inueniære promissa immortalitate dignus. Ex aliorum enim euentu disces quid tibi fugiendum, quid expetendum sit, vt cum plenis lampâ

Prou. 4.

prou. 10.

Lucæ. 17.

Marc. 10

Luc. 12

Cant. 2

Prou. 2

Fibri pon
tici

dibus aduentanti sponso occurras, & non tunc oleum parare quaras, cum parato opus fuerit, dictumque illud semper in mente habebis. Estote parati, quia qua hora non putatis, filius hominis veniet. Tum si quoque simplex fueris, ab omnibus animi inquinamentis mundum te exhibebis, nulli detrahes, nullum offendes, nulli malum optabis, nihil simulationis, nihil doli concipies, toto actionum tuarum corpore lucidus eris: quia mentis oculum a vera re etque simplicitate non auertes. O felicem animam quæ talis fuerit, a cælesti enim sponso merebitur audire: Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra, oculi tui columbarum. Oculi utique simplices intentionis, non malignæ; & qui quod vident, quod sentiunt, non dissimulant: nec bonum negant esse bonum, nec malum malum: ut non simplices modo, verum etiam recti sint, & assequantur, quod in Prouerbijs Salomon pollicetur, dicens. Custodiet rectorum salutem dominus, & proteget gradientes simpliciter. Ipsius dei ore laudari meruit Iob, quod simplex & rectus esset, & timens deum & a malo recedens. Prudentis postremo officio fungeris, si postquam cuncta consideraueris, quæ ab imprudentibus concupiscuntur, cum Salomone clamabis. Vanitas vanitatum & omnia vanitas. Atque ideo diuitias, honores, luxum atque pompam, simulque omnem præsentium voluptatum usum magno animo despiciere incipies, ne quid tibi viam iustitiæ ingredienti impedimento sit, & potius absque his quæ vulgo bona putantur, salueris, quam cum ipsis pereas, ne minus tibi prospexisse arguaris, quam feræ bestiæ illæ, quæ abrosis partes corporis in fuga venatoribus relinquunt, ob quas naturæ suæ instinctu se perire norunt. Dilargiris igitur opibus, & mendicorum indigentiam distributis, pauperem Christum sequeris, cupiens in deo tantum diues fieri, & pro caducis ac fragilibus bonis possidere stabilia & æterna. Simplicitatis etiam partes ages, si paruo modicoque contentus viues, & quæ ultra necessitatem sunt, ea parumpendes, neque concupiscas vnquam, & tibi satis felix videberis, cum sustentamenta vitæ tantum

suppeditabuntur. Spem enim omnem in deo pones atque firmabis, qui suscitatur a terra inopem, & de stercore erigens pauperem, ut collocet eum cum principibus, non cum quibuscumque, sed cum principibus populi sui, cum angelis atque archangelis in regno suo sempiterno. Ipse idem ex hoc prudentium simpliciumque genere suam consistere voluit ecclesiam, cum diceret. Seminabo domum Israel & domum Iuda semine hominum & semine iumentorum. Homines enim sunt ad quos pertinet prudentia, iumenta ad quos simplicitas. Quod autem hi qui utraque in parte recte versati fuerint, beatitudinem consequantur, psalmista sub eadem verborum metaphora testatus est, cum ait. Homines & iumenta saluabis domine, quemadmodum multiplicasti misericordiam tuam deus. Nisi enim ille misericordiam suam multiplicaret, quis nostrum saluus fieret?

Iere. 31

psal. 35

¶ De prudentia vitiosa & simplicitate stupida. Cap. II.

FESSE tamen & prudentiam quandam nouimus, non probatam, de qua in prouerbis legitur. Ne innitaris prudentiæ tuæ, hanc deuitare debemus quia ista de se præsumentium sequemirantium prudentia est, qui neminem consulunt, neminem audiunt, doctioribus contradicunt, quæ se omnium perspicacissimos consultissimosque existimari volunt. In illos Isaias exclamat, dicens. Væ qui sapientes estis in oculis vestris, & coram vobismetipsis prudentes. Quod vitium & Apostolus prohibet cum ait. Nolite esse prudentes apud vosmetipsos. Neque illi quidem qui in terrenis duraxat negotiis prudentes sunt, laudantur, cum rebus fragilium cura implicati diuina negligant & aspernentur. Unde idem Apostolus. Prudentia (inquit) carnis mors est, prudentia autem spiritus vita & pax. Et iterum, Prudentia carnis inimica est deo. Sed quæ inimica est deo, ne illi quidem cuius est, amica esse potest, cum idem corpori multa prouideat, animæ suæ nihil, animam quæ longe nobilior est corpore, nihil estimat, quinim-

prou. 3

Isai. 5.
Rom. 12.

Rom. 8